

РЕШЕНИЕ

№ 21932

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на И. Р. М., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], ул. „проф. Г. З.“ № 14, ап. 1, подадена чрез адв. Н. Д.-И., за допълване на Решение № 12372 от 18.17.2024 г., постановено по настоящото дело.

Жалбоподателят твърди, че Съдът не се е произнесъл по целия спорен предмет, като липсва произнасяне по искането по чл. 122, ал. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл), с което се иска изменение на исков период от 23.10.2023 г. до 23.04.2024 г. и на размера на обезщетението по иска- 28 164 лв., ведно със законната лихва. В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Д.- И., поддържа молбата.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомена, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд - София град, като взе предвид доводите на жалбоподателя и настоящ молител, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е подадена от страна по делото, в срока по чл. 176, ал. 1 от АПК, считано от връчването на съдебния акт, извършено на 05.08.2024 г., поради което е процесуално допустима.

С решението, чието допълване се иска, Съдът в производство по чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. с чл.121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл) е осъдил Агенция „Пътна инфраструктура“ със седалище в [населено място] да заплати на И. Р. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], сумите както следва:

„1) за обезщетение в размер на 28 164,00 лв. (двадесет и осем хиляди сто шестдесет и четири лева) за периода от 11.08.2022г. до 11.02.2023г. , през който е останал без работа поради незаконното прекратяване на служебното му правоотношение с агенцията със Заповед № ЧР-СП-623/11.08.2022г., отменена от съда; сумата от 739,02 лв. за изтекла лихва върху обезщетението за периода от датата на която прекратяването на правоотношението е признато за незаконно -10.10.2023г. ,до датата на исковата молба - 20.12.2023г., както и законната лихва от 20.12.2023г. върху размера на обезщетението до датата на окончателното му плащане.

2) за обезщетение в размер на 4 087 ,62 лв. (четири хиляди и осемдесет и седем лева) за неползван годишен отпуск за периода от 11.08.2022г. до 14.03.2023г., за 18 дни, на правно основание чл.61 ЗДСл, ведно със законната лихва върху размера на обезщетението от датата на исковата молба - 20.12.203г. до окончателното му плащане.

3) за обезщетение в размер на 9 388,00 лв. девет хиляди триста осемдесет и осем лева) на правно основание чл.122, ал.3 ЗДСл за недопускането му до изпълнение на функциите на длъжността „системен администратор“ в сектор „Информационна сигурност и системна интеграция“ в отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“ в Националното тол управление, за периода от 23.10.2023г. – датата, на която е възстановен на длъжността, до 20.12.2023г. - датата на исковата молба, ведно със законна лихва върху обезщетението от датата на исковата молба 20.12.2023г. до окончателното му плащане.“

По същество, молбата за постановяване на допълнително решение в частта по чл. 122, ал. 3 от ЗДСл е неоснователна поради следното:

С исковата молба по делото И. Р. М. е предявил срещу ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ иск с правно основание чл. 122, ал. 3 ЗДСл като следва: за присъждане на обезщетение за периода от 23.10.2023 г. - датата на молбата му за възстановяване на работа до 20.12.2023г. - датата на исковата молба, размерът на обезщетението е за времето, през което не е допуснат да изпълнява служебните си задължения - посочен в частта за искането до съда е определен така: "в размер на брутната му заплата в деня на явяването му на работа" и законната лихва за забава върху обезщетението, считано от завеждане на исковата молба - от 20.12.2024 г. до окончателното изплащане на сумата.

С молбата от 30.06.2024 г. се иска изменение на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл както следва: за исков период от 23.10.2023 г. до 23.04.2024 г. и на размера на иска - 28 164 лв. , ведно със законната лихва. Съдът не е допуснал изменение на иския период едновременно с изменение на размера на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл, допуснал е само изменение на размера на иска в протоколно определение от 30.09.2024г.,

Приел е, че изменението на иския иманентно съдържа и ново правно основание – недопускането на ищеца да изпълнява служебните си задължения и за периода след исковата молба, което съставлява ново фактическо основание на иска, недопустимо да бъде въведено чрез изменение на иска едновременно с изменение на размера на иска. Така въведеното ново основание изисква установяването на нови данни за факти и обстоятелства, относими към недопускането на ищеца да изпълнява служебните си задължения след 20.12.2023 г., в това число и поради забраната по чл. 214, ал. 1 ГПК за изменението на основанието на искането, доколкото изменението на искането до съда е допустимо без да се изменя основанието на иска, и до приключване на устните състезания може да измени само размера на иска.

По допуснатото увеличение на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл за обезщетение в размер на 28 164 лв. за посочения в исковата молба период: от 23.10.2023г. – датата, на която е възстановен на длъжността, до 20.12.2023г за сумата над размера, присъден с постановеното съдебно решение - 9 388,00 лв., следва да бъде отхвърлен като недоказан по размер, поради следното:

1)Размерът на обезщетението по чл.122, ал.3 ЗДСл е ограничен до размера на основната заплата за исковия период и който размер е установен със заключението на вещото лице, неоспорено по делото. По делото не са приети доказателства, които да определят по-висок размер на основната заплата на ищеца от установения от вещото лице.

2)Така вещото лице при отговора на четвърти въпрос е изчислило, че обезщетението по чл.122, ал.3 ЗДСл е в размер на 9 388,00 лв. за исковия период от 23.10.2023г. до 20.12.2023г. този размер е мотивиран от вещото лице с исковия период - 42 дни или 2 пълни месеца и размера на основната заплата - 4 694 лв., които констатации не са оспорени от страна на ищеца.

Предвид на изложеното, с оглед допуснатото увеличение на размера на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл – в размер на 28 164,00 лв., съдът следва да допълни т. 3 от диспозитива на съдебното решение, като отхвърли иска за разликата над уважената част в размер на 9 388,00 лв. до пълния предявен размер – за разликата до 28 164,00 лв., ведно със законната лихва за отхвърлената част от датата на исковата молба 20.12.2023г. до окончателното му плащане.

Така мотивиран от изложеното, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ДОПЪЛВА Решение № 12372 от 18.17.2024 г., постановено по настоящото дело, Т. 3 със следното:

"ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на обезщетение над присъдената сума от 9 388,00 лв. до пълния предявен размер на иска от 28 164,00 лв., ведно със законната лихва за разликата от датата на исковата молба."

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му, преписи да се изпратят на страните.

Съдия: